

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3731 scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1887/8 sunt de a se conferi din fondurile archidieceșane următoarele stipendii.

1. Un stipendiu de 100 fl. și unul de 60 fl. din *fondațiunea Francisc-Iosefină* pentru studenți de ori ce categorie.

2. Un stipendiu de 100 fl. și două câte de 60 fl. din *fondațiunea Cologea* pentru studenții de ori-ce categorie.

3. Un stipendiu de 50 fl. din *fondațiunea Peio-vici* pentru un student la scoalele medii.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și aștearnă suplicile la consistoriul archidieceșan *până la 10/22 August* a. c. accludend documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestat medical, că sunt trupeșce sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială;

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicanții au a numi în suplicile lor institutul de învățământ, la care voiesc a-și face studiile.

Sibiin, din ședința consistoriului archidieceșan, ca senat școlar, ținută în 9 Iuliu, 1887.

Consistoriul archidieceșan.

Sibiin, 15 Iuliu.

Situațiunea generală în Europa cu nimica nu s'a îmbunătățit de o lună încoace, de când adevăc Sobrania cea mare adunată la Tirnova între însuflețite aclamațiuni a ales de principe al țerii pe principele de Coburg, din contră, relațiunile dintre marile puteri au început a se mai înăspri, din care pricină incurcala deveni și mai mare, așa, că e mare numărul acelor, cari cred, că în cele din urmă tot numai tunul va împrăștia norii cei negri din Orient, curățind orizontul, ca și ochiul laicului în politică să poată vedea ce-au lucrat politiciii în decursul unui an, de când cu rușinoasa detronare a lui Alexandru de Battemberg.

După a doua alegere întâmplată acum 4 săptămâni, și mai ales după răspunsul telegrafic al

principelui de Coburg, se credea, că Europa este decisă a regula afacerile în Bulgaria, în cazul cel mai rău, contra voinții puternicului țar, care în cele din urmă nu se va încăera pentru Bulgaria cu Europa întreagă.

Se vorbia, că candidatura lui Coburg s'a făcut cu prealabila incuviințare a Germaniei și cu consensul contelui Kálnoky. Mai mult, se credea, că însuși țarul Rusiei este aplecat a da lucrurilor curs liber în direcțiunea apucată, protestând numai în formă contra alegerii noului principe, în esență însă se va învoi ca acesta să și ocupe tronul, ca apoi să poată aduce lucrurile la bine, restaurând în Bulgaria influința veche a Rusiei, cum promisă mai cu seamă dela rășboiul sërbo-bulgar încoace.

Aceasta eventualitate se părea, că se va realiza cu atâta mai vèrtos, cu cât din răspunsul principelui de Coburg către deputațiunea bulgară, care i a prezentat protocolul de alegere, transpiră oarecum o asemenea credință. În răspunsul seu adevăc principele Ferdinand de Coburg, si-a exprimat credința, că în cele din urmă totuși se vor putea restabili între Rusia și Bulgaria acelea referințe, cari trebuie să existe între un stat mic, care-și datează libertatea și existența dela rășboiul dela 1877, și între statul puternic, care pentru eliberarea statului mic a adus jertfă în sânge și bani.

Între încordatele împregiurări de astăzi dintre Rusia și Bulgaria recunoșcința acesteia față cu cea dintâi mai puternic nu se putea accentua, decât cum o a accentuat aceasta principele de Coburg.

Și dacă astăzi deputațiunea bulgară a sosit la Sofia cu fruntea încărcată de gânduri pentru soarta patriei, dacă ea pe timpul cât a stat în Viena s'a convins, că pentru Bulgaria, Germania nu mișcă nici o peatră, ear Austro-Ungaria e sclava voinții celor din Berlin; dacă sommat noul ales principe pentru un răspuns pozitiv, el și-a cerut un respiriu de 14 zile; dacă le considerăm toate acestea, și nu perdem din vedere scirile nelinistitoare, cari și de și ne sosesc din Bucuresci despre consilii de miniștri sub presiuni regelui, consilii de ministrii, provocate de pericolul, ce amenință România din partea vecinilor de peste Dunăre: atunci trebuie să credem, că în Bulgaria se pregătesc lucruri, cari ușor pot pune întreagă Europa în flacări.

Până acuma puține au străbătut în publicitate, despre cele ce se petrec în Sofia. Se dă ca lucru pozitiv, că dacă noul ales principe nu-și va ocupa în grabă tronul, Bulgaria se va proclama de regat în frunte cu Alesandru de Battemberg, ear până la venirea lui în Bulgaria, afacerile le va provede o re-

gență. Prin aceasta se dă cea din urmă lovitură tratatului de Berlin, și Europa este chemată a pune la ordine așile cestiunea orientală în forma ei înainte de anul 1878.

Ce soluțiune vor lua lucrurile, cu greu e de prevădut. După situațiunea grupărei statelor astăzi, mai probabilă este o eventuală ocupare a Bulgariei din partea Rusiei, deși contele Kálnoky în delegațiuni a declarat, că o eventuală ocupare a Bulgariei prin trupe rusești va fi considerată de casus belli din partea Austro-Ungariei. Și aceasta pentru cuvântul, că Germania este osândită să stea cu arma la picior și să păzească hotarele din partea Franciei.

Dacă totuși statul nostru va stărua a-și susține influința în orient, și nu va voi să abdică de provinciile ocupate după tratatul de Berlin, atunci va trebui, ca noi să întrevinem, ca armata rusească să nu poată trece Dunărea. Eată pentru ce se țin consilii de miniștri la Sinaia, eată pentru ce dicem noi, că situațiunea din incurcată ce a fost devine și mai incurcată.

Ieremiadele „Tribunei.”

III.

Ori-cât de preocupați să fie cetitorii „Tribunei” în privința unor persoane, pe cari dela existența sa acest diar și-a făcut de problemă de a le improșca cu tină; totuși nu credem se fie nici unul, carele, meditănd asupra celor cetite, se nu se fi scandalisat de nesocotitele insinuări cuprinse în Nrul 147, citate și de noi în Nrul precedent.

Calumniările și personalitățile cele mai cutezate se cuprind în acel articol din un incident, carele absolut nimic nu are de a face cu persoanele atinse.

Cestiunea a fost: să-și dea seamă „Tribuna” de ceea ce cu ușurința proprie acestui diar, precum însași recunoaște acum, fără informațiuni sigure publicase mai nainte despre Blaș.

Lucrul era foarte simplu. Dacă n'a voit să mărturisească adevărul: că și-a luat gura pe dina-inte” și să se roage de iertare, să fie ignorat întrebarea „Românului”.

Dar d-nilor dela „Tribuna,” așa se vede, le au trebuit numai un pretecest, ca să mai facă un reclame de prenumerațiuni în modul usitat până acum, calumniând pe toți aceia, despre cari presupune, că nu sunt bine văduți la Blaș și la cei ce le place scandalul.

Nu zelul către cauza națională a dictat în peana articolului invectivele și suspiciunile, de cari bijbaie articolul amintit, ci interesele materiale ale

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

(Urmare.)

213. **Vălișoara** și P. Adam Popovici, are singel. **Selistioara.**

Protocolul cir. numai până la anul 1783 are scris, și a bisericii n'are nici cât.

214. **Bărești** și **Luneșoară.** P. Teodor Popovici, are singe.

Protoc. cir. n'are nici cât, și a bisericii numai pe două foie are scris.

Fiindcă popa Nicola Munteanu din Crăciunești, popa Adam Popovici din Vălișoara, P. Iosif Crăciun din Stanija, Popa Teodor Popovici din Bărești cu privilegiul visitații n'au avut protocoalele scrise; și batăr Preacucer. Protop. Iosif le ar fi poruncit să scrie, ei n'au știut să arete pricina acestei leneviri, pentru aceea fiind dați sub judecata aicia strânsul sobor, carele luând în socoteală această neascultare au judecat acestor trei preoți pedeapsă trupească, adevăc cu bețe, și lui Popa Nicolae Muntean în locul acestei pedepși i-s'au dat canon 50 de mătăni, cu aceasta poruncă, ca până în două luni să-și scrie în proto-

col toate poruncile, și a bisericii protocol după formulariu să facă, almintrenea nearătând aceasta ascultare și lipsirea de parochie pe unii ca acestia va urma. Și altor s'au spus, care n'au avut deplin scrise până în vremea aceasta poruncile să le împlinescă, că și dênșii vor trage pedeapsă, și așa tuturor în obște preste aceasta li-s'au poruncit, ca supt mare pedeapsă să nu fie slobodi la birturi a umbla, ca și pentru aceasta încă mai mare și neștearsă pedeapsă vor avea. Lângă care li-s'au dat și sfatul archieresc, ca să-și poarte cinstea a sa tot preotul după rënduială a sa și datoria preotească totdeauna, împlini să fie gata.

Gedeon Nichitici m. p.

Iosif Simzian, prot. neunit ot Trestia.

Gabriil Neamț. P. Cristior.

Dumitru Cernovici m. p.

215. **Sisca și Brașov.** P. Solomon Popovici, are singelie.

Proto. cir. până la 3 Dec. 1786 are scris, și a bisericii n'are.

216. **Maroș-Bretea.** P. Nicola Stoianovici, are întârîrea.

Protoc. cir. numai puțințel are scris, dară a bisericii are.

217. **Boz** s'au **Buzu** P. Ioan Moise. și **Cernavița.**

Protoc. circularelor are până la 1786 — scris, și a botezaților are după formulariu.

În Cebea s'au luat înainte lucrarea visitații cei canonicesti în 29/18 Iuniu, 1787.

218. **Brad.**

P. Samuil Popovici are singelie.

P. Daniil Popovici, are singelie.

Prot. cir. are dară numai până 1786 scris, și a botezaților nefiind bine scris, i-s'au poruncit să-l facă bine.

219. **Țereteș** și filia **Ruda.** P. Michai Gal, are singel.

Protoc. cir. până 5 No-vembre 1785 are scris, și a bisericii n'are scris.

220. **Vaca și Potin-gani.**

P. George Popovici, are protoc.

Protocolul circ. numai până 19 Noemb. 1785 are scris, dară a bisericii numai unde și unde l'au scris fără rënd.

„Institutului tipografic“, carele precum se poate deduce din tipetele „Tribunei“ s'au ofticit rău, și doctorii, cari i-au causat boala, nu vreau să recunoască, că înșiși sunt păcătoși, ci ca cel puțin în ochii celor „săraci cu duchul“ să treacă de martiri, pregătesc terenul ca la timpul seu să arunce vina pe alții, dar și până atunci, ca să-și impună oare-care importanță înaintea celor ignoranți, nu se sfiesc a se pune paralel cu Blașul, încercându-se a demonstra, că au aceiași inimi.

Nu „Blășenii“ sunt răspunzători pentru calamitățile, de care suferă astăzi Blașul și cu densii cauza națională română, nu este cauza nici greua situație politică de astăzi, ci răspunderea cade asupra românilor, pentru că aceștia sunt denunțanți, slugarnici, speculanți — ăce „Tribuna“.

Anumite persoane din cele mai de frunte, de cari dispun astăzi românii, s'au constituit într-o „ligă secretă“, cari fac cauză comună cu „irredentistii“ din România, și împreună fac pe agentul maghiarilor, numai ca să surpe pe „Tribuna“, — și „tot luptându-se cu liga aceasta a ajuns și Blașul ceea ce este“, — va să dăcă după „Tribuna“ tot „liga“ aceasta poartă vina, că Blașul nu mai este așar românesc, cum era pe timpul Metropolitului Șuluț.

Nu ved românii „chipzuiți“ dela „Tribuna“, că în aceasta absurditate, se cuprinde totodată cea mai infernală denunțare la maghiari și la guvern contra multora dintre cei mai de frunte bărbați ai națiunii române?

Nu credem, ca Blașul să se țină prea măgulit prin tovarășia întrui suferință a „Tribunei“, nici prin presupunerea, că el ar fi în stare să creadă în posibilitatea celor ce i-le denunță „Tribuna“ și nici publicului seu, datat de altminteria cu asemenea delicatețe — nu-i face prea mare compliment „Tribuna“, dacă îl consideră de capace a crede asemenea miserabilități, despre acele persoane onorabile, din cari și-a compus „liga“ imaginată.

Scie Blașul din trecut — pentru că românul „ține minte“, special în Sibiiu, în cari „sfere“ se învârtesc inimiciii sei, deși aceia, din anumite scopuri, la vedere, și au cam schimbat părul, — și dacă ar fi vorba numai de „denunțare la Blaș“, de oare-ce ne propusesem, ca să fim toleranți până la abnegațiune față de „Tribuna“, și asta deși provocați de repetite ori am și dovedit-o în faptă, decând a venit Redacțiunea noastră sub conducerea de astăzi, — repetim: dacă era vorbă numai de „denunțare la Blaș“ o iotă n'am fi reflectat la cele ăse în „Tribuna“, mai periculoasă este însă denunțarea la cei dela putere și aceasta nu o putem trece cu vederea, cu atât mai vârtos nu, pentru că vedem, că „Gazeta Transilvaniei“, pe semne în puterea pactului, care nu l'a respectat „Tribuna“, tace la insinuările „Tribunei“.

Trebuie să presupunem, că însăși „Tribuna“ nu atribuie nici o însemnătate afirmațiunilor sale.

Poate să aibă dreptate în unele direcțiuni, în materie de denunțări însă nu stă lucrul astfel.

Denunțările sunt bine venite la cei ce cearcă preteceste de persecuțiuni, ori de unde să vină acelea.

Chiar de n'ar esista biroul de presă la ministeriu în Budapesta, chiar de n'ar esista o mulțime de existențe catilinarie prin Sibiiu, cari trăiesc din denunțarea românilor, — nu vede „Tribuna“, că foile maghiare din Cluș au foarte buni traducători, când le vine la socoteală!

Poate să se bucure deja și de efectul descoperirilor sale din Blaș.

Direcțiunea gimnasială a luat în serios cele ce a aflat cu cale a publica „Tribuna“ nesperios despre gimnaziul de acolo — și le-a rectificat în Nrul de Sâmbătă al „Tribunei“, — „Kolozsvár“ din Cluș numai decât a și exploatat acele rectificări în Nr. seu din aceeași zi. Cum le va exploata ministerul de instrucțiune publică? se va afla poate mai târziu.

Când cu „Irredenta“ noi am fost cei dintâi, cari am protestat în contra presupunerii, că „irredentiști“ ar fi de a se cerca în patria noastră, și am susținut, că încercarea lor nu va avea alt efect, decât persecuțiuni asupra românilor. Au protestat toate ădiarele românesce din patrie tot ca noi.

Au știut prea bine și organele statului, că proclamațiunea este importată aici, și totuși au făcut perchiștiuni chiar și la „Tribuna“, au introdus o investigațiune generală în contra românilor, pe tot teritoriul locuit de români, i-au terorizat și aruncat în temniță și chiar după-ce erau cunoscuți autorii, dorind a scoate la iveală câți-va complici.

N'a aflat complici, dar cu toate acestea preteceste a fost binevenit, urmările le cunoaștem, și simțim cu toții și credem, că le cunoaște și simte și „Tribuna“.

Ei bine! Știindu-le toate acestea „Tribuna“, este lucru onorabil, este lucru românesc a denunțarea lumii, că o sumă din cei mai onorabili, din frunțașii românilor sunt complicii irredentistilor?!

Și pentru ce toate acestea?!

Pentru ca să-și atribue o însemnătate „Tribuna“, carea nu există decât poate în fantasia unor oameni închipuiți dela „Institutul tipografic“.

Pentru ce și ar pune capul atâta frunțașii români, oameni cu pozițiuni înalte, oameni încărungiți în loialitate, oameni cu autoritate, — dacă mai este posibil ca între români să fie și oameni cu autoritate ne aparținând grupului dela „Institutul tipografic“? — pentru ce — repetim — atâta frunțașii români și-ar pune capul, făcând cauză comună cu „irredentistii“?

Pentru „marele“ scop de a „surpa“ pe „Tribuna“!

„Sute de oameni“ merși acolo, (în România) fac treburile pretinilor sei de acasă combătând „Tribuna“ — ăce „Tribuna“, și ea totuși în același număr se supără, că Săcășan face imputări d-nilor dela „Tribuna“, că nu sunt capabili de modestie!

Dacă susține „Tribuna“ cu atâta tărie, că „români“ au fost aceia, cari iau denunțat pe densii că „una sunt cu irredentistii“ etc. ceea ce noi nu credem — și le cade rău această tovarășie, este logic, este onest lucru, ca densii ca români, să cadă în același păcat, și să denunțe pe alți români tot cu aceeași crimă?!

Dacă cunosc dnii dela „Tribuna“ denunțanți contra dneii lor și contra Blașului, ca oameni onestisunt datori să-i scoată la iveală cu numele. Denunțantul fie el chiar și român, nu merită a fi cruțat, ci trebuie timbrat ca un miserabil și lepros pentru societatea oamenilor de omenie.

Astăzi am ajuns acolo cu „civilizația“, încât dacă într-o societate de oameni cinstiți întră unul, carele face multă gură cu jălbirile despre denun-

țanți, te pomenesci, că toți devin mai precauți, și unul câte unul se îndepărtează, până când rămâne singur cel cu lamentările....

Să nu se supere „Tribuna“, că „Românul“ îi cere deslușiri, cari o pot învrăbi cu alții, căci aceasta a fost elementul ei, pânea de toate ăilele a ei, și dacă a devenit acra acum această pâne, are să o mănecă cum și-o a copt.

Dacă este, că să se surpe „Tribuna“? și dacă ne este permis a înțelege stilul apocaliptic al ei, acel moment se apropie, — adevărata cauză a acestui desastru nu o cerce domnia dela „Institutul tipografic“ în alții, și nu anume în mijlocul acelora, pe cari dela aparițiunea organului lor, i-au tot persecutat și s'au silit a-i discredita în sus și în jos, ci pună-și mâna pe piept și recunoască, că răul, care îi „istovesce“ este în mijlocul domniei lor.

Încep deja a apela la sentința „posterității“.

Fie siguri, că ori-va constata posteritatea altceva despre cariera D-niilor în serviciul națiunii, ori ba, — aceea la toată întâmplarea o va constata: că nimenea la români n'a început între împregiurări atât de favoritoare și cu mijloace atât de abundante ca densii, și cu toate acestea nimic n'a știut crea, din contră au devastat foarte mult.

Că cu un zel, demn de o cauză mai bună necurmat au lucrat, ca să discrediteze, să nimicească pe toți bărbații, cari nainte de densii se bucurau de un trecut și de o autoritate oare-care între români, — și că în cât va le-a și succese aceasta la o parte a cărturarilor români anume la aceia din cetitorii lor, cari n'au știut și nu sunt capacia cugeta, — n'au scos la iveală însă nicio figură nouă, carea să aibă autoritatea de a înlocui pe cei ce cu ușurință nescusabilă i-au tras în noroiu.

Nu vorbească densii de „ligă secretă“, căci dacă poate fi astăzi vorbă între români de o „ligă secretă“ aceea este liga Domniei lor, cari sunt cel puțin atât de disciplinați ca franc-masonii, și cari aici în Sibiiu chiar și pe terenul social au introdus un separatism ne mai pomenit nici chiar aici, unde din trecut mai erau unele rămășițe de discordii, dar numai pe terenul bisericesc.

N'au drept în fine Dlor să se plângă nici de persecuțiuni din partea altora, căci acelea n'au existat și nu există, — și dacă ici colea vr'o persoană din cele numite de densii au stat de vorbă cu Dlor, o a făcut numai după-ce a fost atacată în organul Dlor.

„Cine seamenă vânt seceră furtună.“

Calătoria Alteții Sale c. r. prințului de coroană Rudolf în Bucovina.

(Încheiere.)

Alteța Sa imperială schimbă câteva cuvinte cu conducătorul clerului catolic din loc, din Șirețiu și Cibeni, vorbi apoi cu archiepiscopul staurofor D. Seleschi, Ioan Mandașeschi și D. Onciu, protopresbiterii ort. ai Sucevei, Șirețului și Vicovilor. Un agricultor german din comuna română-germană St. Onufri, Nangang, îi oferă pâne și sare cu o cuvântare scurtă în numele ținutului Șirețului. Alteța Sa imperială se informă apoi despre domiciliul vorbitorului și despre naționalitatea comunei St. Onufri, la care îi

221. **Juncu.** P. Ioan Michailă, are sin. Protoc. cir. are scris, dară nu toate porunci, pentru că nu scie scrie, pentru acea și protoc. bisericii n'are.
222. **Tomnatec.** P. Ioan Mihuț, are singelie. Protocolul cir. n'are ăcând, că l'au dat la un diac, să-l scrie, și diacul nu se află acum acasă, s'au poruncit protopopului cercetarea. P. Toader Jurj, are singel. Proto. cir. n'are, ăcând, că l'au dat dascălului, ca să-l scrie, și el încă n'au scris. P. Avram Mateiu, are singelie. P. Petru Budoș, are sin. Proto. cir. numai până la 1786 au scris. Proto. cir. numai puțintel are scris, și a bisericii nu au scris.
223. **Buljești.**
224. **Uibarești și Ribița.** P. Ianoș Roman, are singelie. Protocoalele cir. n'are nici decât, și a bisericii n'are.
225. **Ribicioara și Grohot.** P. Ioan Mariș, are singel. P. Michail Jurj, are singel.
226. **Cebe și Caraciu.**

- Protoc. cir. are, și și celor botezați.
227. **Mestecan.** Teodor Lazarescu are întârîrea. Protoc. n'are, pentru că fiind numai acum aședat.
228. **Rișca.** P. Toma Oanca, are singelie. Protoc. cir. n'are fiind numai de acum aședat.
229. **Bertin și Carast.** P. Petru Morar, are singel. Protoc. cir. n'au produs, și a bisericii are, dară nu scris, i-se poruncesce ca să-l facă.
230. **Tătărești și Prihodesți.** Aicia slujesce Popa din Halmagiu din Eparchia Aradului, fiind de demult așa obicinuit.
231. **Kereș-Baia și Luncani.** P. Popa Lazar Forcaș are sin. Protoc. bis. are. Protoc. cir. până și sfârșitul anului 1786 are scris. P. Georgie Luncan din Brad era mai nainte acolo orânduit.
232. **Furesoara și Dialacuta.**

- Nevrînd acesta dela Brad a venit aici au slujit P. dela Bărești.
233. **Vorța și Domesti.** P. Nicolae Popovici, nou sfințit.
234. **Valea lungă și Sârbi.** P. Vasile Șuciu.
235. **Ternava.** Nu este preot.
236. **Branisca.** Nu este preot.
237. **Dialu mare.** P. Michail Orșă. Prot. cir. la 1786 14 Sept. are scris, și a bisericii nu este bun.
- După lucrarea aceasta, fiindcă multe protocoale s'au aflat cu lipsa, pentru acea s'au poruncit tuturor preoților, ca cei ce n'au avut protocoale, să le facă și să le scrie, și ceia ce n'au scris toate poruncile, să le împlinescă cu scrierea, precum și al bisericii protoc. al avea, și după formular a-l scrie, lângă care și învățătura archiepiscopărească dela Preaasfințitul primind și sfătuindu-se, ca să se păzască de toate felii fapte scandaloase, și în birturi să nu umble, pentru că ceia ce ar călca poruncile, și nu vor împlini cele lipsite, vor căpăta pedeapsa. S'au dat precum mai sus în Cebea.
- Iosif Simzian, prot. neunit ot. Trestia.
- Gedeon Nichitici m. p.

răspunse delegatul cumcă este comună locuită de germani și români.

Primarul din Bosanci, V. Blandul, îmbrăcat în costum național, ținu apoi o cuvântare în limba română, oferindu-i Alteței Sale pâine și sare.

Alteța Sa răspunse apoi germanesce:

„Meinen innigsten Dank den edlen, treuen und lieben Rumänen.“

„Mulțumita mea cea a mai intimă nobililor, credincioșilor și iubitorilor români.“

După aceea privi Alteța Sa în special la fete carele spalir, ce era compus de unguri ca cei de casă, apoi de mai la 1000 de români.

Atât fetele cât și flăcăii erau postați după costumi și naționalități:

Mai întâi germănele, apoi românele în număr foarte mare, după aceea lipovencele și în fine unguroancele, dăsemenea și flăcăii din ținutul Șiretului și al Sucevei.

După aceasta trecu Alteța Sa la frontul bucerilor următoare. Mai întâi defilă în trap repede flăcăii români strigând „Să trăească“ sub conducerea dlui cavaleriu Miculi, îmbrăcat în costum național românesc, apoi ungurii, lipovenii, huțanii, și în fine germanii în număr mult mai mic.

Mulțumind apoi Alteța Sa la toți de pe pragul pavilionului, se sui în trăsură cu Esc. Sa ministrul de agricultură Falkenhayn, urmând calea spre Rădăuți, precedat fiind de prefectul Rădăuților dl Keschmann.

La intrarea Alteței Sale în Rădăuți îl întâmpină lângă arcul triumfal primarul orașului cu câteva cuvinte bine rostite. Alteța Sa îi mulțumi scurt și plecă mai departe spre cartirul Suu, care se afla în curtea de lângă stabilimentele pentru herghelile împărătesci. Aici Alteței Sale i s'a prezentat corpul oficerilor, preoțimea, deputațiunile diferitelor comuni și școale. Alteța Sa vizită apoi gimnaziul, unde un școlar îl binevență cu o cuvântare, apoi se duse la spital. La 12¹/₂ oare se dădu un dejun, la care erau invitate 17 persoane.

La 2¹/₂ oare d. a. Alteța Sa imperială se porni la mănăstirea Sucevița. La ieșirea din Rădăuți și pe toată calea până la Sucevița erau construite arcuri de triumf, pe lângă care așteptau preoțimea și poporul și saluta cu strigări de „Să trăească“ pe Alteța Sa c. r. În Sucevița primi pe Alteța Sa c. r. igumenul mănăstirii archimandritul I. Filipovici cu tot conventul și după săvârșirea unui te Deum în mănăstire, se interesă Alteța Sa c. r. foarte mult de anticichități și felurile lucruri cusute de mâinile voevodelor și prințeselor vechilor voevodă. După o oară se întoarse Alteța Sa earăși spre Rădăuți, unde se opri la grădina publică, în care erau arangiate grupe de jucăuși din felurile naționalității ce locuiesc în districtul Rădăuților. La fiecare grupă Alteța Sa c. r. se opri și vorbi cu poporul adunați, a căror bucurie era și mai mare, vădând, că Alteța Sa îi avorbesce în limba lor. Din grădina intră Alteța Sa c. r. în societatea de tir și înserise înaltul seu nume albumul societății.

Pentru sermanii Rădăuților Alteța Sa c. r. oferă suu de 300 fl.

În 10 Iuliu la 4 oare dimineața se porni Alteța imperială spre Câmpulung și Cărlibaba. În comunele Irodnic, Marginea, Lichtenberg, Iaslovăț, Cașvana, Sol Arborea, Soloneț, Poieni, Botușana, Ilișesci, Cacica, Partea de sus și jos, Paltinoasa și Gurahomorului erau aranjate foarte frumoase arcuri de triumf, pe lângă care se afla adunat poporul din comune cu preoțimea și școala.

La bariera și șoseaua Ilișescilor, erau adunați mulți oameni din Ilișesci, Stroesci, Stupca și Brașca sub conducerea procesională a protopresbiterului ort. ort. Bacins din Ilișesci, ear germanii din Ilișesci cu pastorul lor.

Primarii comunei Română-germană Ilișesci, V. Dol (român.) îi oferă la trecere Alteței Sale pâine și sare.

În Paltinoasa întâmpină pe Alteța Sa parochul Berchișesci Mihail Ieremieviici cu sute de români din Berchișesci, Capucodruului, Paltinoasă și Corlata. Lângă șoseaua ce duce la România l'a întâmpinat parochul din Capucodruului cu câteva sute de poporeni, cari îl aplaudară ca și barieră în strigăte entusiasmăte de „Să trăească.“

Sosind la orașelul Gurahomorului, unde se schimbă caii, Alteța Sa imperială, se coborî din trăsură lângă arcul doilea triumfal, unde-l întâmpină poporul adunat cu „Să trăească.“

Alteța Sa binevol a avorbi pe protopresbiterul ort. al Humorului Iliuț, informându-se câți preoți subalterni șede, care este numărul locuitorilor români din această protopresbiterie, câți români sunt în Humor, câte și ce fel de biserici. Dintre preoții ort. or. adunați îl interesă un decorat cu medalia de resbel, îl întrebă apoi pe proprietarul acestui medalie, pâr. I. Berariu din Stroesci, la care campana a participat, la care regiment a servit și de câți ani servea ca preot: S'a mirat apoi mult, cumcă preotul de prezență participat ca combatant voluntar.

Amândoi preoții armeano orientali cu mitrele pe cap îi interesau mult și se informă în detalii despre armenii Suceavă și Humor.

Alteța Sa imperială avorbi apoi pe parochul catolic Preisentanz, informându-se câți germani se afla sub păstoria sa, și ori de se afla și ruteni în Humor. La cea din urmă întrebare îi răspunse preotul menționat, cumcă se află un comitet, care a luat frumoasa inițiativă.

ruteni în Humor, și întrebând Alteța Sa câți, i-a răspuns cumcă se află două familii de ruteni în Humor.

Mulțumind apoi primarului german Campani pentru primirea loială, și primind dela institutoarea Decher un buchet de flori, porni mai departe spre Câmpulung.

Pe toată calea până la Câmpulung erau ridicate arcuri de triumf. Original era arcul de la Vama, în care se aflau la dreapta și stânga câte o cameră mică și când trecu Alteța Sa c. r. se deschiseră ușile camerilor și din ele ieșise la dreapta un flăcău, eară la stânga o fată de o frumusețe rară, îmbrăcați în costumul pitoresc național și se închină Alteței Sale c. r. Alteța Sa era surprins de frumusețea tinerilor și saluta suridând în dreapta și stânga, petrecut fiind de entusiasticele strigări a poporului adunat.

În Câmpulung Alteța Sa c. r. fu primit la arcul de triumf de primarul orașului Beligan cu o avorbire scurtă și după ce mulțumi Alteța Sa c. r. se porni la locul, unde avea să se puie și sfințească temelia pentru biserica ort. or.

După actul acesta Alteța Sa c. r. se duse la primărie unde se servi un dejun în sala foarte frumos decorată cu scoarțe și scorțari lucrate de români din munți. După dejun Alteța Sa c. r. se porni la Cărlibaba oferind pentru sermanii din Câmpulung 200 fl. Din Câmpulung peste Pojorita și Valea Putnei suiră trăsorele cu Alteța Sa c. r. Mesticaneștiul care îi plăcu înaltului oaspe foarte mult, și de repetate ori Alteța Sa c. r. respică plăcerea Sa de a putea privi un tablou, aa de frumos și măreț, cum i-se înfățișă de pe Mesticanești.

După ce se schimbă caii, Alteța Sa c. r. trecu prin Iacobeni la Cărlibaba, admirând frumusețea munților români bucovineni. Pe tot drumul dela Rădăuți până la Cărlibaba, are are o lungime aproape 150 kilometri, și care îl trecu Alteța Sa c. r. în 9 oare, Alteța Sa c. r. a fost salutată de poporul adunat cu „Să trăească“, entusiastice.

Din Cărlibaba Alteța Sa c. r. porni călare la Lucina, ca să vadă hergheliile, ce se află acolo. Frumos tablou se înfățișă ochilor, când vedeai cicoșii conducând cei 540 de harmăsari și iepe care de 3 ani. De la Lucina, unde se servi un dejun Alteța Sa imperială se întoarse la Cărlibaba, unde ajunse la 10 oare seara.

Luni în 11 Iuliu Alteța Sa c. r. se porni la 4 oare dimineața mai departe spre a părăsi Bucovina. La frontiera Bucovinei era ridicat un măreț arc de triumf și acolo așteptau pe Alteța Sa c. r. președintele țării Esc. Sa. Br. Pino și Br. Vasilco, care mulțumi Alteței Sale c. r. pentru Prea înalta vizită, cu care a fericit bucovinenii, căci ea va rămâne nestearsă în memoria lor. Alteța Sa c. r. își luă rămas bun de la preșidentul și căpitanul țării și în fruntea de „Să trăească“ a locuitorilor din Cărlibaba trecu strigăte, unde fu primit de comitele Loynay din Szigeth și prourmă calea Sa la Marmaroș-Szigeth.

Varietăți.

* (Necrolog). Primit trista scire, că veteranul

Aron Florian,

a încetat din viață în vârstă de 90 de ani. Corpul a fost depus la biserica sf. Gheorge din București.

Asupra vieții literatului român vom reveni.

* Cu ocaziunea petrecerii Maiestății Sale în Cluș se vor ține și audiențe; în Deva, nefind localul potrivit, nu vor fi audiențe. Comitele suprem al comitatului Odorheiu a propus și a invitat în scris pe toți fișpanii din Ardeal ca cu privilegiul petrecerii Maj. Sale în Cluș, prin delegați trimiși în persoană, toate comitatele să și exprime alipirea și statornica credință către tron.

* (Reformă pentru gimnasii.) După cum anunță „Vien. Allg. Ztg.“ ministrul austriac de instrucțiune publică lucră la un proiect pentru reforma gimnasială. Noul proiect conține și următoarele: 1. Stergerea împărțirii în gimnasiu superior și inferior. Strămutarea științelor naturale din clasele inferioare în cele superioare. 3. Cursul gimnasial de 8 ani rămâne. 4. Schimbarea împărțirii materialului de învățământ a limbilor clasice prin înmulțirea oarelor în clasele inferioare.

* (Inspectori supremi). Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a numit din partea statului ca inspectori pentru școalele confessionale pe anul scol. 1887/8 pe următorii d-nii: Iosif Elischer, directorul suprem al cercului de învățământ Sibiu, pentru gimnasiul superior, școalele reale inferioare române gr. or. din Brașov și pentru gimnasiul greco orient. inferior din Brad, și pentru gimnasiile din Odorheiu-secuiesc, Orăștie și S. Georgiu. Dr. Oscar Asboth pentru gimn. sârb. din Neoplanta. Alecsandru Pál de Hatolyka pentru gimnasiile reformate din Cluș, Târgul-Mureșului, Aiud și Zelau.

* (Monumentul lui Dimitrie Bolintinean.) Pe monumentul marelui poet D. Bolintinean se ridica un monument. Spre acest scop s'a constituit un comitet, care a luat frumoasa inițiativă.

* (Petrecere.) Junimea română din Făgăraș și jur va aranja o petrecere de vară, împreună cu producțiune literară-musicală, în 31 Iuliu st. n. a. c. în hotelul „Lauritsch“ în favorul societății „Progresul“ din Făgăraș.

Programul e urmatorul:

1. a) Reîntoarcerea rândunelei, b) Uite Mamă, cântece executate de corul junimei.

2. Controversa: „Este omul mai fericit în stadiul primitiv, sau fericirea progresează în raport cu civilizațiunea? partea I. susținută de Valeriu Comșa, cleric curs. IV-lea, partea II. susținută de David Chiușdea, cleric curs. III-lea

3. Declamațiune, din „Povestea Vorbei“, de Nicolau Ludu, învățătoriu.

4. Solo de flaută, executat de V. Comșa, cu acompaniament.

5. „Cucuruzul.“ executat de corul junimei.

6. a) „Visul meu“, executat de Ioan Bârsan cleric de curs. III-lea cu acompaniament de violină; b) „Te-ai dus iubito-“, executat de Corneliu Pop de Galați, stud. absolut cu acompaniament de violină.

6. „Doina“, Solo de flaută cu acompaniament, executată de Ios. Morariu, teol. abs.

8. a) Coroana cufundată, b) În pădure, Cântece executate de corul junimei.

Începutul la 8 oare seara. Prețul intrării: pentru o persoană 1 fl.; pentru o familie 2 fl.

În pauză se vor juca jocurile istorice „Călușerul și Bătuta.“

Ofertele marinimoase se primesc cu mulțumită, și se vor cuita pe cale diaristică.

Comitetul arangiatoriu.

* (Sporirea tacselor la gimnasii.) Foaia oficială publică o ordinațiune a ministrului de instrucțiune, prin care se face cunoscut, că cu începutul anului 1887/8 se sporesce cu 6 fl. v. a. tacsă scolară de înmatriculare la gimnasiile ungurești, înțreținute de stat și din fondul de studii. Așa în capitală dela 24 se urcă la 30, ear în provincie dela 18 la 24 fl.

* (Pictorul Munkácsy.) Pictorul Munkácsy, care petrecea în Paris, după cum anunță „Voss. Zg.“ a luat lumea în cap. Vestitul pictor tocmai căci avea venite însemnate, a făcut datorii enorme, încât n'a mai putut pune stavilă năvălirii creditorilor. Pictorul, care ducea în Paris viața unui principe, se dăce, că a apucat spre America.

* (Esposițiune.) Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș va arangia în 18 Septembrie a. c. în Zernesci o esposițiune agricolă de animale domestice, produse agricole și articoli din industria de casă.

* (Foc.) Castelul cel nou și grandios al contelei Iuliu Andrásy s'a aprins și s'a pricinuit pagube enorme. Contele voinde să scoată mobilele prețioase s'a dărîmat acoperișul casei și el a fost închis de toate părțile. Abia după multă muncă Iuliu Andrásy jun. cu o seamă de oameni au putut străbate la conte și astfel i-au mântuit viața.

* (Postal.) Direcțiunea postală din Sibiu escrie concurs pentru ocuparea postului de magistrul postal în comuna (Zsidve) comitatul Târnavei mici. Acest post pe lângă depunerea cauțiunei de 100 fl. este împreunat cu un salariu anual de 150 fl., pașal de cancelarie 40 fl. și pașal de transport 120 fl.

Cererile de concurs sunt a se asterne la direcțiunea postală din Sibiu până în 10 August a. c. st. n.

* (Un moșneag din vremea lui Tudor Vladimirescu.) „Răsboiul“ comunică următoarele: „În comuna Flămînda, plasa Blahnița județul Mehedinți, a încetat din viață preotul Firu în etate de 120 ani. El până în ultimul moment era în întregimea minții; puțin îi slăbise vederea, dar tot se ocupa cu serviciile sale preoțesce, slugindu-se mai mult cu memoria. A avut fi de peste 80 de ani, nepoți de peste 40 ani și strănepoți vîrstnici. Putea să mai trăiască încă mult, dar avînd curiositatea să vadă casa unui fiu al seu, ce se făcea nouă — a alunecat pe scară, din care lovindu-se greu la coaste, i-s'a pricinuit moartea. El în timpul lui Tudor Vladimirescu, fiind atunci în puterea vîrstei, l'a urmat în toate locurile, îi plăcea libertatea și a fost exemplu de onestitate în tot timpul vieții sale.

* (Înmormîntarea unui căne.) Se scrie din Roma cu data 19 Iuliu: Curtea de casațiune și-a dat verdictul într'un proces foarte ciudat, despre care multe s'au vorbit de un an de zile. În 7 August 1886 veni adevă la paraclisierul bisericei din orașelul Nuoro în Sardinia, un cetățean binecunoscut și foarte avut, cu numele Ignatio Fiorentino, care cu o față pîtrunsă de cea mai adîncă durere spusese, că cel mai credincios și mai iubit pretin al seu a murit. „Și cugetă“, dișe el, „răposatul a pof-tit să fie înmormîntat fără nici o pompă, în mod simplu — ca un căne.“ Aceasta însă eu nu o pot

permite. Doresc, ca biserica să fie pompos împodobită și să se tragă toate clopotele. Paraclisierul făcu după dorința lui Fiorentino, care puse în mână evlaviosului bărbat o monedă de aur, și peste o oară sunetul tuturor clopotelor vestia moartea celui mai bun prieten a lui Fiorentino. Într'aceea o mulțime de oameni se adunaseră înaintea casei lui Fiorentino, ca să vadă conductul funebral. Poarta se deschise și carul mortuar în forma unui catafalc frumos și bogat împodobit se puse în mișcare. În mijlocul noianului de flori, ce împodobiau catafalcul, zăcea cadavrul unui câne gras, pentru care era înscenată toată treaba. După carul mortuar urmau două trăsuri, ear într'una din ele ședea Fiorentino, plângând cu lacrimi amare moartea iubitelui său prieten. Convoiul percurse orașul întreg, giurul bisericeii și se opri în urmă înaintea unei vile a lui Fiorentino, unde cadavrul cânelui fu așezat într'un sarcofag de marmoră, ear într'aceea paraclisierul energic trăgea din toate puterile la clopote. Orașul întreg rise pe moarte de gluma bătrânului și posnașului Fiorentino, dar preoțimea nu înțelese gluma și făcu proces lui Fiorentino pentru ultragiarea religiei. În 2 Iunie Fiorentino fu condamnat la o Ți închisoare și 50 lire amendă. Curtea de apel a aprobat sentința, ear acum și curtea de casațiune s'a declarat pentru pedepsirea inculpatului.

* (Macul sêlbatic.) Aceasta floare frumoasă de câmp n'a fost creată pentru plăcerea ochilor: ea este și folositoare, fiind îndestrată cu proprietăți calmante, de cari ar trebui să ne folosim mai des. Macul sêlbatic conține oare-care cantitate de opium, însă întrebuițarea lui nu este periculoasă. El este

un remediu, ce nu este destul de întrebuițat mai cu seamă de către țărani, cari ar putea să-și facă provizii fără nici o cheltuială. Macul sêlbatic, Țice „Economia Națională“, este folositor cu deosebire în contra guturaiului și a iritațiunilor de pept, însoțite de tuse obositoare. Dosa mijlocie este cam de cinci grame pe Ți sub formă de infușiune (ciai) făcută în cantitatea de apă, ce își propune cineva să bea în 24 oare. Dacă voim să facem ca o persoană, care tușește mult să poată dormi bine, să facă un ciai, punându-se o dosă de floare de mac în cantitatea de apă ce poate să o bea într'o seară. Se poate încerca de a face să doarmă prin acest mijloc și persoane cari nu pot dormi din alte cauze diferite de tuse.

* (Bibliografic.) „Țara Nouă“, revistă științifică, politică economică și literară, apare în București. Nr. 2 are următorii sumarii: Humanismul și realismul, gimnaziul clasic și real, urmare. — Palinodie (traducere din Horațiu). — Păreri ale lui Rosseau despre cultivarea sensurilor, (fine). — Doamna Ileana (baladă populară). — Din ale lumii, galenu (urmare și fine). — Ceva din credințele și obiceiurile poporului nostru. — Săbărelul; Foaie verde; Dragoste urzică (poesii populare). — Gheorghilăș (poesii) — Documente de limba și literatura macelomână. — Iubita din poveste, poezie. — Doine. — Bibliografie. — Corespondența.

„Candela“, foaie bisericească literară apare în Cernăuți. Nr. 7 are următorii cuprins: Omiliile sf. Ioan Crisostom la epistola către romani. — Personalitatea preotului ortodox. — Predica pentru cămarea femeii creștine. — Cronică.

Nr. 504.

[1625] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățator la școala populară română gr. or. din:

a) Rîpa-inferioară cu salariu anual în banii încasaver din repartiziune de . . . fl. 160, de fie-care copil obligat a frecuenta școala câte 4 cupe cu curuz sfârșit, circa 25 ferdele a 16 cupe . . . fl. 25, cuartir în edificiul școalei . fl. 10, lemnele trebuincioase de foc fl. 5, suma fl. 200.

b) Ibănești-pădure, numit la podul Runcului, cu salariu anual, încasaver parte din repartiziune, parte din fondul școlar, ce se înființează acum, de . . . fl. 150, cuartir în edificiul școalei . fl. 20, lemnele trebuincioase pentru foc . . . fl. 10, suma fl. 180,

se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Reflecții vor avea a-și așterne suplicile concursuali, instruite cu documentele prescise de lege, subscribului până la termenul indicat, cu observarea: dacă suplicantele a mai competat și la alt post și unde a competat. Oficiul protopresbiter al tractului Reghinului.

Idicel, 2 Iuliu, 1887.

În conțelegere cu resp. comitete parochiali.

Galaction Șagău,
protopresbiter.

Nr. 143.

[1627] 1—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățatoriu dela școala noastră confesională greco-orientală din Icelandul mare, protopresbiteratul Mureș-Oșorhei, cotul Turda-Arieș, se escrie concurs pentru ocuparea acestui post, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele sunt:

1. În bani gata 200 fl. două sute florini, plătiți în două rate, și anume rata primă de o sută florini în luna lui Decembar, ear rata a doua în luna lui Martie.
2. Casă de locuit în edificiul școalei cu grădina de legumi.
3. Dacă învățatorul va primi a fi și cantor, prelângă salariul învățatoresc de 200 fl. va primi și a treia

parte din venitele stolari, și din porțiunea canonică 6 jugere 765 Ț loc arătoriu, 1 jug. 396 Ț fânaș, loc de pășune 200 Ț. Casă cantorală, și grădina, contribuțiunea pentru toate plătesce comuna bisericească. Dela concurinte se pretinde să fie pedagog absolut și să fie vârsat în tipicul bisericesc și în cântări.

Concurenții sunt așezați a-și ascerne concursurile lor până la termen, subscrisului oficiu protopresbiter, și în privința cantoriei a se presenta în fața locului spre a-și arăta hărnicia în cântări și tipic.

Oficiul protopresbiter al tractului M. Oșorheiului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Mureș Oșorhei, 26 Iunie, 1887.

Parteniu Trombițaș de Bethlen,
protopresbiter.

Nr. 18 com. par.

[1626] 1—3

CONCURS.

Fiind vacante 3 posturi de învățatori la școala capitală gr. or. din opidul Reșinari, protopresbiteratul Sibiuului, pentru întregirea lor, se escrie concurs, cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

Salariul pentru fie-care din aceste posturi este: 350 fl v. a. și 60 fl v. a. relut pentru cuartir și lemne, carele se va solvi în rate lunari decursive. Ceice vor reflecta la acestea posturi, vor avea: să cânte și la strună în dominecile și sărbătorile de peste an, să instrueze în școala de repetițiune, și unul dintre dâșii va fi încredințat cu conducerea grădinei școlare, pentru carea va folosi jumătate din venitul aceleia.

Reșinari, 29 Iunie, 1887.

Comitetul parochial

Iosif Goga,

paroch și președ. comitetului.

În conțelegere cu mine

Sibiu, 3 Iuliu, 1887.

Simeon Popescu,

protopresbiter.

Nr. 446.

[1623] 2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III din Sălciua de sus, protopresbiteratul Lupșei, pentru ocuparea acestui post de paroch se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“ Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Birul preotesc dela 150 case câte 20 litre bucate (parte grâu, parte cucuruz) de una casă.

2. Folosirea usucului din cimiteriu, a unui fânaș a unei grădini de cucuruz.

3. Lemnele trebuincioase de foc și

4. Venitele stolar regulate prin sinodul parochial, carpoate la oaltă dau un venit anual, calat în bani, de 413 fl v. a.

Doritorii de a cource la acest post să-și astearnă supile instruite conform presciselor st. org. și regulamentului pentru pochi din 1878 acestui oficiu protopresbiter până la termenul supranumit.

Ofenbaia, în 9 Ju, 1887.

În conțelegere cu comitar. respectiv.

In Danciu,
protopresbiter gr. or.

Ad. Nr. 644

[1628] 1—3

EDICT

Maria Greavu gr. din Topârcea, care a părăsit cu neîntă pe legiuitul ei bărbat, Ioan rată, tot din Topârcea fără a se șocul ubicațiunei ei, — conform ruțiunei consistoriale din 6 Septe 1885 Nr. 3226 B. — se citează se presenta la subscrisul oficiu în min de 6 luni dela prima publicare, i la din con-

Îsciințare.

Reuniunea femeromâne din Brașov a înființat, după cum se scie, un internat, cu scop de aștrui fetele aședate aci în menajul casei, precum și în diferite lucruri de mae cad în sfera unei bune econoame, și anume se învață aci:

a) a pregăti tot de mâncări;
b) a spăla și a tot felul de albituri;
c) a coase la m albituri și vestminte;
d) a toarce, a pânză, postav, covoare și alte lucruri pentru trebuințele casei (industria de ca
e) a cultiva leg
f) reguli igien

În acest iat se primesc:

A. Interne.

1. Fără plaetițe orfane, sêrace, care vor fi absolvat 3—4 clase primare, și vor fi în 14 ani. Aceste fete vor provede toate servițiile interne.
2. Cu plată imense: parte fete de acelea, cari au absolvat clasele primare și vor să se cî numai în lucrurile, care se instrucează în internat; parte de acelea, cari pe lceastă calificare vor să continue învățământul la vre-una din școalele din loc.

Pentru instruce în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum și pentru întreaga alimen (nutrire) se plătesce anticipativ 10 fl. pe lună pentru fie-care fetei.

B. Esterne.

Fete de acel Brașov, care vin în internat numai preste Ți, plătesc pentru instruciunea de punctele a) până la f) precum și pentru mâncarea de prând și de seamă) 6 fl. pe lună.

Părinții, care să-și așede ficele lor în acest internat, au să se adreseze la subscrisa presidenă la 15 August st. v.

[1624] 2—3

Agnes Dușoi p.,
president

Dr. Nicolau Pop m. p.,
actuar.

„Școala și familia“, foaie pentru părinți și învățători, apare în Brașov. Nr. 7 cuprinde următoarele: Arta de a ajunge bătrânețe adenci și fericite. — Care pedepse pot fi întrebuițate în școala populară și cum să se aplice aceste pedepse? — Proprietatea. — Bibliografie. — Diverse. —

Loterie

Mercuri în 27 Iuliu 1887.

Brünn: 32 39 15 69 19

Bursa de Viena și Pesta.

Din 26 Iuliu n. 1887.

	Viena	B-pesta.
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	100.90	101.—
Renta ung. de hârtie	87.40	87.40
Țmprumutul drumurilor de fer ung.	151.40	151.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	97.50	97.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	127.50
blig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	115.50	115.50
Obligațiuni urbariale transilvane	104.30	104.25
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	104.50	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea Țecimei de vin	100.25	100.—
Sorți ungurești cu premii	124.—	124.—
Sorți de regularea Tisei	123.30	124.—
Renta de aur austriacă	112.80	112.50
Sorți de stat dela 1860	137.57	137.—
Acițiuni de bancă austro-ung.	882.—	883.—
Acițiuni de bancă de credit ung.	286.75	287.50
Galbin	5.93	5.90
Napoleon	9.96 1/2	9.95
100 marce nemșeci	61.70	61.60
London pe (poliță de trei luni)	125.70	125.75

Picăturiile lui St. Iacob.

Se întrebuițează ca mijloc spre deplină și sigură lecuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, catar de stomach, slăbire de stomach, colică, junghiuri, mistuire ne-regulată, tresaltare, batere de inimă, durere de cap etc. **Picăturiile lui Iacob**, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Actra din 22 de plante de cură radicală din orient, unde și aȚi fie-care se întrebuițează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin compunere la întrebuițarea picăturiilor rezultat sigur.

Prețul: 60 cr., o sticlă mare 1 fl. 20 cr. v. a., pe lângă trimitere ori assignațiune. În toate farmaciile se aȚi,

Deposit principal: M. Schultz, Hannover, Eschenstrasse 6. [1452] 16—26